

Főoldal>Családi ügyek, öröklés>A házasság és a regisztrált partnerkapcsolat vagyoni jogi hatásai>Házassági vagyoni jogi rendszerek

Házassági vagyoni jogi rendszerek

Portugália

1 Létezik-e törvényben előírt házassági vagyoni jogi rendszer ebben a tagállamban? Mit ír elő?

Igen. Főszabály szerint a házastársak szabadon választhatják meg a házassági vagyoni jogi rendszert házassági vagyoni jogi szerződés, más néven házasság előtti megállapodás (*convenção antenupcial*) megkötésével, amelyet a portugál polgári törvénykönyv (*Código Civil*) 1698. cikke szabályoz.

Azonban abban az esetben, ha a házastársak nem választanak rendszert, vagy bizonyos olyan esetekben, amelyekben a házasság előtti megállapodás érvénytelen, a törvényes házassági vagyoni jogi rendszer, amely automatikusan alkalmazandó, a házasságkötést követően szerzett vagyoni jogra vonatkozó közös tulajdonjog, a polgári törvénykönyv 1717. és 1721. cikkének megfelelően.

Ebben az esetben a polgári törvénykönyv 1721–1731. cikke határozza meg, hogy mi minősül közös, illetve különvagyonnak.

Kivételes esetben, bizonyos, a polgári törvénykönyv 1720. cikkében meghatározott körülmények esetén a vagyonekülönítési rendszer kötelező.

2 A házastársak milyen házassági vagyoni jogi rendszerben állapodhatnak meg? Milyen formai feltételekkel?

A házastársak házasság előtti megállapodás megkötése útján alakíthatják ki házassági vagyoni jogi rendszerüket, amelynek révén választhatnak a polgári törvénykönyvben meghatározott három vagyoni jogi rendszer közül, vagy e rendszerektől eltérő rendszerben is megállapodhatnak az alkalmazandó jog keretein belül (a polgári törvénykönyv 1698. cikke).

A polgári törvénykönyvben meghatározott három házassági vagyoni jogi rendszer a következő:

a házasságkötést követően megszerzett vagyoni jogra vonatkozó vagyoneközösség (*regime da comunhão de adquiridos* – a polgári törvénykönyv 1721–1731. cikke);

a teljes vagyoni jogra vonatkozó vagyoneközösség (*regime da comunhão geral de bens* – a polgári törvénykönyv 1732–1734. cikke);

a vagyonekülönítési rendszer (*regime da separação de bens* – a polgári törvénykönyv 1735–1735. cikke).

A fent említetteknek megfelelően a házastársak másképp is megállapodhatnak az alkalmazandó jog keretein belül. Ez a helyzet akkor, ha a házassági vagyoni jogi rendszer a házasságkötést követő vagyoni jogra vonatkozó vagyoneközösség, de a házastársak egy házasság előtti megállapodásban megállapodnak arról, hogy az egyikük által a házasságkötés előtt szerzett konkrét ingatlan (például a házastársi közös lakás) közös vagyoni lesz a házasságkötést követően, mert azt szeretnék, ha mindketten felelnének a hitelért, ha az ingatlan jelzálog terheli.

A formai követelmények tekintetében a házasság előtti megállapodásnak közjegyző előtt készített hiteles okirat (közokirat) vagy anyakönyvvezető előtt tett nyilatkozat formáját kell öltenie (a polgári törvénykönyv 1710. cikke és az anyakönyvi nyilvántartásról szóló törvénykönyv [*Código do Registo Civil*] 189–191. cikke).

Főszabály szerint a házasság előtti megállapodást a házasságkötés előtt kell megkötöni. A polgári törvénykönyv 1714. cikke szerint a házasság előtti megállapodás és a házassági vagyoni jogi rendszer – a polgári törvénykönyv 1715. cikkének eltérő rendelkezése hiányában – nem módosítható a házasságkötést követően.

A házasság előtti megállapodásra vonatkozó rendelkezéseket a polgári törvénykönyv IV. könyve II. címe IX. fejezetének III. szakasza tartalmazza (1698–1716. cikk).

A nászajándékokra és a házastársak közötti ajándékozással kapcsolatos rendelkezéseket a polgári törvénykönyv IV. könyve II. címe X. fejezetének I. és II. szakasza tartalmazza (1753–1766. cikk).

3 Vannak-e korlátai a házassági vagyoni jogi rendszerben való megállapodásnak?

A polgári törvénykönyv 1720. cikkében meghatározott két helyzetben a vagyonekülönítési rendszer kötelező: amennyiben a házasságkötésre a házasságkötést előkészítő eljárás nélkül kerül sor, és ha a házastársak legalább 60 évesek.

Egyéb esetekben a házastársak szabadon választhatnak az alkalmazandó jog keretein belül.

4 Milyen joghatással jár a házastársi közös vagyoni jogra a házasság felbontása, a különválás vagy a házasság érvénytelenítése?

A polgári törvénykönyv 1688. cikke szerint a házastársi jogviszony a házasság felbontásával vagy érvénytelenítésével ér véget, anélkül, hogy az érintené a tartási megállapodásokat. A házastársak különválása nem szünteti meg a házasságot, de a joghatásai – amint alább kifejtésre kerül – rendkívül hasonlóak a házasság felbontásának joghatásaihoz.

A vagyoni megosztást és az adósságok megfizetését illetően a polgári törvénykönyv 1689. cikke úgy rendelkezik, hogy a házassági vagyoni jogi rendszer megszűnését követően a házastársak vagy örököseik jogosultak megkapni személyes vagyoni jogukat és a közös vagyoni jogból őket megillető hányadot. Annak a házastársnak, akinek a házassági vagyoni jogra szemben adóssága áll fenn, meg kell fizetnie ezen adósságot.

Az adósságokat illetően a közös adósságok elsősorban a közös vagyoni jogból kerülnek kielégítésre, és csak ezt követően rendezik a fennmaradó adósságokat. Ha az egyik házastársnak adóssága áll fenn a másik házastárssal szemben, ezen adósságot a közös vagyoni jogból őt megillető hányadból kell megfizetnie.

Közös vagyoni hiányában a házastársnak személyes vagyoni jogából kell az adósságot megfizetnie.

A házasság felbontásának joghatásai

A házasság felbontásának joghatásait a polgári törvénykönyv 1788–1793-A. cikke határozza meg.

Főszabály szerint a házasság felbontása megszünteti a házasságot, és ugyanazokkal a következményekkel jár, mint a házasság halál miatti megszűnése.

Az öröklést illetően a polgári törvénykönyv 2133. cikke szerint a házasság felbontására vonatkozó határozatot követően a korábbi házastárs akkor is megszűnik törvényes örökösnek lenni, ha az említett határozat meghozatalára a másik házastárs halála után kerül sor.

A portugál jogban főszabály szerint a házassági vagyoni jog megosztására csak azután kerül sor, hogy a házasság felbontására irányuló eljárás befejeződött, közben nem. A házasságnak az anyakönyvi hivatal előtt, közös megegyezéssel történő felbontása esetén azonban a házastársak azonnal megállapodhatnak vagyoni jog megosztásának módjában (az anyakönyvi nyilvántartásról szóló törvénykönyv 272-A. cikke).

A házasság felbontásának hatásait illetően a főszabály a következő:

A házasság felbontása a házasság felbontására vonatkozó határozat jogerőre emelkedésének napján válik hatályossá.

A házasság felbontásának a házastársak közötti vagyoni jogi hatásai a következők:

A házasság felbontása a házasság felbontására irányuló eljárás megindításának napjára visszamenő vagyoni jogi hatásokkal jár a házastársak között.

A házasság felbontásának vagyoni jogi hatásai azonban bármelyik házastárs kérelmére azon naptól is fennállhatnak, amelyen a házastársak felhagytak az együttéléssel, ha ez a nap megállapítást nyert az eljárás során.

A vagyoni házasság felbontását követő megosztása során egyik házastárs sem kaphat többet annál, mint amennyit akkor kapott volna, ha a házasságkötésre a közszerzeményi rendszerben került volna sor.

Mindkét házastárs elveszíti az összes olyan előnyt, amelyre a házasság eredményeként tett szert, illetve tett volna szert (például a házastársak közötti ajándékok; harmadik személy által a házaspárnak a házasságukra tekintettel adott ajándékok); ez utóbbi esetben az ajándékozó személy úgy is dönthet, hogy az előny a házaspár gyermekeit illeti meg.

A sérelmet szenvedett házaspárnak joga van a másik házastárs által okozott kár megtérítését kérni a polgári jogi felelősség általános szabályai szerint a rendes bíróságok előtt.

Ha a házasság felbontásának okai az egyik házastárs mentális zavarával függnek össze, a házasság felbontását kérő házastársnak meg kell térítenie a másik házastárs részére a házasság megszűnése által okozott nem vagyoni kárt. Ezt az igényt a házasság felbontására irányuló eljárásban kell érvényesíteni.

Bármelyik házastárs kérheti a bíróságtól, hogy ítélje meg számára a házastársi közös lakás bérbevételét függetlenül attól, hogy az a közös vagyonba vagy a másik házastárs vagyonába tartozik-e.

A hobbiállatokat egyik vagy mindkét házastárs gondozására bízzák, figyelembe véve az egyes házastársak és gyermekeik érdekeit és az állat jólétét.

A házasság felbontása által a házastársak és harmadik személyek közötti jogviszonyokra gyakorolt vagyoni jogi hatások a következők:

A házastársak csak a határozat anyakönyvi nyilvántartásba történő bejegyzésének napját követően hivatkozhatnak harmadik személyekkel szemben a házasság felbontásának vagyoni jogi hatásaira.

A korábbi házastársak közötti tartási kötelezettségeket illetően a polgári törvénykönyv 2016. és 2019. cikke a következőképpen rendelkezik:

főszabály szerint a házasság felbontását követően mindkét korábbi házastárs köteles magát eltartani.

Mindkét korábbi házastárs jogosult tartásra függetlenül attól, hogy a házasság felbontására közös megegyezéssel került-e sor, de a tartáshoz való jog megtagadható méltányossági okokból.

A tartáshoz való jog megszűnik, ha a kedvezményezett újabb házasságot köt, élettársi kapcsolatot létesítés, vagy magatartása miatt méltatlanná válik a tartásra.

A különválás joghatásai:

A különválást illetően a polgári törvénykönyv 1794. cikke a házasság felbontására vonatkozó – fent ismertetett – rendelkezésekre hivatkozik egy kivétellel: a különválás nem szünteti meg a házasságot.

Ettől az egy kivételtől eltekintve a polgári törvénykönyv 1795-A., 2016. és 2133. cikke szerint a különválás által a házastársak vagyonára, a tartási kötelezettségekre és az öröklésre gyakorolt hatások megegyeznek a házasság felbontásának hatásaival.

A házasság érvénytelenítésének joghatásai

Különbőség van a házasság érvénytelenítése és a semmis házasság között.

A polgári törvénykönyv 1628–1630. cikke szerinti semmis házasság esetén (például egyik vagy mindkét házastárs beleegyezésének teljes hiánya) a semmis házasság egyáltalán nem fejt ki hatásokat.

A házasságnak a polgári törvénykönyv 1631. cikke szerinti érvénytelenítése (például jogi akadályok vagy téves beleegyezés) esetében a polgári törvénykönyv 1647. cikke által meghatározott hatások a következők:

Ha mindkét házastárs jóhiszeműen járt el, a házasság hatásokat fejt ki közöttük és harmadik személyekkel szemben a házasság érvénytelenítésére vonatkozó határozat jogerőre emelkedéséig.

Ha csak az egyik házastárs járt el jóhiszeműen, akkor csak ez a házastárs részesülhet a házasság hatásainak előnyeiből. Emellett a jóhiszeműen eljáró házastárs harmadik személyekkel szemben is hivatkozhat a házasság hatásaira, feltéve, hogy azok tükrözik a házastársak közötti viszonyt.

E szabályok alkalmazandók az egyházi hatóságok előtt kötött katolikus házasságok érvénytelenítésére is a határozat anyakönyvi nyilvántartásba történő bejegyzésének időpontjáig, feltéve, hogy a katolikus házasságot oda bejegyezték.

A polgári törvénykönyv 1649. és 1650. cikke többek között az alábbi különleges vagyoni jogi szankciókat írja elő a kiskorú által kötött házasság vagy a jogi akadályokba ütköző házasság esetére:

A szükséges engedély nélkül házasságot kötő kiskorúak kiskorúnak tekintendők a nagykorúság eléréséig azon vagyon kezelését illetően, amellyel a házasságkötés időpontjában rendelkeztek, és amelyet a házasságkötést követően ajándékozás útján szereztek. Azonban az e vagyonból származó jövedelemből fedezi a szükséges tartást.

A kiskorú szülei vagy törvényes képviselője, nem pedig a másik házastárs kezeli ezt a vagyont, amíg a kiskorú el nem éri a nagykorúságot.

Ez a vagyon sem a házasság fennállása alatt, sem annak megszűnését követően nem használható fel egyik házastárs adósságainak rendezésére sem, azt megelőzően, hogy a kiskorú eléri a nagykorúságot.

A polgári törvénykönyv 1604. cikkének c) és d) pontjában rögzített akadályok (például a vér szerinti rokonok házasságkötésével kapcsolatos akadály) megsértésével történő házasságkötés esetén a tilalmat megsértő házastárs nem részesülhet előnyben a másik házastárs általi ajándékozás vagy végrendelet útján.

5 Milyen hatással jár a házassági vagyoni jogi rendszerre a házastársak egyikének halála?

A polgári törvénykönyv 1788. cikke értelmében a házassági vagyoni jogi rendszer megszűnik a halállal.

A közös vagyont meg kell osztani. Az elhunyt személy vagyona magában foglalja e személy személyes vagyonát és – adott esetben – a házastársak közös vagyonából őt megillető hányadot a polgári törvénykönyv 2024. cikkével összhangban.

Főszabály szerint a túlélő házastárs a törvényes örökös, akit kötelelesrész illet meg az öröklés során attól függetlenül, hogy készült-e végrendelet (a polgári törvénykönyv 2131. és 2133. vagy – adott esetben – 2158. és 2159. cikke).

Emellett a polgári törvénykönyv 2103-A. cikke szerinti feltételek mellett a vagyon megosztásakor a túlélő házastársnak joga van arra, hogy lehetővé tegyék számára a házastársi közös lakás, valamint e lakás tartalmának és bútorainak használatát. Ha ez meghaladja az örökségből és a közös vagyonból őt megillető hányadot, a túlélő házastársnak kompenzálnia kell a többi örököst.

A polgári törvénykönyv 1698. cikke és 1700. cikkének 3. bekezdése értelmében azonban abban az esetben, ha a házassági vagyoni jogi rendszer a vagyonekülönítés, a házasság előtti megállapodásban a házastársak lemondhatnak örököségi jogállásukról.

6 Mely hatóság hatáskörébe tartozik a házassági vagyoni jogi rendszerrel kapcsolatos jogviták eldöntése?

A házastársak vagyonával kapcsolatos ügyekben az adott esetnek megfelelően a bíróságok, az anyakönyvi hivatalok vagy a közjegyzők hozhatnak döntést az alábbiakban felsorolt bármely helyzet esetén.

A portugál jog szerint a házassági szerződések és a vagyoni jogi rendszer főszabály szerint megváltoztathatatlan, a polgári törvénykönyv 1714. szakaszának megfelelően. Ennélfogva ha a jövőbeni házastársak vagyoni megállapodást kívánnak kötni, és el szeretnének térni a törvényes vagyoni jogi rendszertől, a

vagyon megállapodást házasság előtti megállapodásba kell foglalni (a polgári törvénykönyv 1710. cikke), amelyet a házastársak a házasságkötés előtt kötelesek aláírni. A házasság fennállása alatt a házastársak nem köthetnek a házassági vagyonjogi rendszert módosító vagy megszüntető megállapodást. Az ezen elv alóli kivételeket a polgári törvénykönyv 1715. cikke tartalmazza (pl. bíróság általi vagyonmegosztás vagy a házastársak különválása). A házassági vagyonjogi rendszerre vonatkozó megállapodást házasság előtti megállapodásban kell rögzíteni (a polgári törvénykönyv 1698. cikke), amelyet a formai és közzétételi követelményeknek megfelelően kell megkötni. A polgári törvénykönyv 1710. cikkének megfelelően a házasság előtti megállapodást az anyakönyvvezető előtt tett nyilatkozat formájában vagy közjegyző előtt készült okirat formájában kell megkötni, amely formalitás hiányában a megállapodás érvénytelen. Ahhoz, hogy harmadik személyekkel szemben hatályos legyen, a házasság előtti megállapodást a polgári törvénykönyv 1711. cikkének (1) bekezdése szerint nyilvántartásba kell venni. E célból a házastársak örökösei és a házassági szerződésben szereplő egyéb felek nem minősülnek harmadik személynek. A megállapodás nyilvántartásba vétele nem teszi az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő tények bejegyzését szükségtelemmé. Erre ezenkívül határidő is vonatkozik: a házasság előtti megállapodást a házasságkötés előtt kell aláírni, azonban a megállapodás aláírásának dátuma és a házasságkötés közötti legfeljebb egy év telhet el, különben a megállapodás a polgári törvénykönyv 1716. cikke szerint elévül.

A fenti információk megtekinthetők a következő dokumentumban: *Os Regulamentos Europeus: impacto na actividade registal e notarial* (Az európai rendeletek anyakönyvi hivatalok és a közjegyzők tevékenységére gyakorolt hatása), amely portugálul és angolul elérhető a következő oldalon:

<https://www.redcivil.csm.org.pt/os-regulamentos-europeus-impacto-na-atividade-registal-e-notarial/>.

A házasság felbontása, különválás vagy a házasság érvénytelenítése esetén a vagyonmegosztás tekintetében illetékes hatóságok és a vagyonmegosztás adott házastársak vagyonára vonatkozó alkalmazása attól függően eltérő, hogy a házastársak megállapodnak-e vagyonuk megosztásának módjáról. Ha a házastársak megállapodnak a közös vagyon megosztásának módjáról, a házasság felbontása vagy különválás esetén az anyakönyvi hivatalok rendelkeznek hatáskörrel az ügyben. Ebben az esetben kétféle helyzet képzelhető el: a házasság közös megegyezéssel történő felbontása vagy közös megegyezéssel történő különválás esetén az anyakönyvi hivatalok rendelkeznek hatáskörrel a házasság felbontását vagy a különválást illetően, és ezen eljárásokban jóváhagyhatják a vagyonmegosztási megállapodást, kezelhetik az adófizetési kötelezettségek kérdését, és a vagyonmegosztás eredményeként módosíthatják az ingatlan-nyilvántartást; a házasság felbontása vagy a különválás megtámadása esetén – mely esetekben a családjogi, gyermek- és ifjúságvédelmi bíróság (*Tribunais de Família e Menores*) rendelkeznek hatáskörrel –, abban az esetben, ha a házasság felbontását vagy a különválást követően a felek megállapodnak a vagyonmegosztásról, az anyakönyvi hivatalok rendelkeznek hatáskörrel arra, hogy intézkedjenek a vagyonmegosztással, az adófizetési kötelezettségekkel és az ingatlan-nyilvántartás vagyonmegosztás következtében történő módosításával kapcsolatban. A vonatkozó szabályokat az anyakönyvi nyilvántartásról szóló törvénykönyv (Código de Registo Civil) 272-A. és 272-B. cikke határozza meg. E szolgáltatással és annak költségeivel kapcsolatos gyakorlati információk a <https://justica.gov.pt/Servicos/Balcao-Divorcio-com-Partilha> weboldalon található.

Egyéb esetekben, ha a házasság felbontását vagy a különválást követően a felek megállapodásra jutnak a vagyon megosztásáról, erre vonatkozóan közjegyző előtt közokiratot írhatnak alá. Ebben az esetben a közjegyző felel az ingatlan két hónapon belüli nyilvántartásba vételéért, a feleknek pedig ugyanezen határidőn belül teljesíteniük kell az adófizetési kötelezettségeiket (az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvénykönyv [Código do Registo Predial] 8-B. és 8-C. cikke).

Ha a házastársak a házasság felbontása, különválás vagy a házasság érvénytelenítése esetén nem tudnak megállapodni a vagyon megosztásáról, a felek egyikének vagyonmegosztási eljárást, más néven „leltározási eljárást” (*processo de inventário*) kell kezdeményeznie. A polgári perrendtartás (Código de Processo Civil) 1083. cikkének (1) bekezdésében meghatározott esetekben (például ha a leltározási eljárás más bírósági eljárásoktól függ) a bíróságok kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek a leltározási eljárás tekintetében. Más esetekben, a polgári perrendtartás 1083. cikkének (2) bekezdésének megfelelően, a leltározási eljárást az eljárást kezdeményező érdekelt fél kérelmezheti, vagy az az összes érdekelt fél közös megegyezése alapján is kezdeményezhető a bíróságon vagy a 2019. szeptember 13-i 117/19. sz. törvény mellékletében közzétett leltározási eljárás jogi rendszerének (*Regime do Inventário Notarial*) 1. cikkében felsorolt valamely közjegyzőnél. A közjegyzők a <https://www.inventarios.pt/> ügyviteli rendszer segítségével kezelik ezeket az ügyeket.

7 A házassági vagyonjogi rendszer milyen hatást gyakorol a házastársak egyike és valamely harmadik fél közötti jogviszonyra?

A polgári törvénykönyv 1682. és 1683. cikke úgy rendelkezik, hogy egyes esetekben a házastársnak be kell szereznie a másik házastárs hozzájárulását ahhoz, hogy bizonyos szerződéseket megköthessen harmadik személyekkel. Ez a házassági vagyonjogi rendszertől (például vagyonelkülönítési vagy vagyonközösségi rendszer), az e rendszerből eredő vagyonkezelési jogköröktől (például a vagyon bizonyos részének közös kezelése), a vagyon jellegétől (például házastársi közös lakás; közös vagyon) vagy a szerződés jellegétől (például adásvételi szerződés; ajándékok elfogadása) függ.

A polgári törvénykönyv 1687. cikke értelmében a másik házastárs hozzájárulásának hiánya az alábbi következményekkel jár harmadik személyekre nézve: Ha az egyik házastárs olyan szerződést köt, amely sérti a portugál polgári törvénykönyv 1682. cikkének (1) és (3) bekezdését (például bizonyos ingóságok tulajdonjogának átruházása), 1682-A. cikkét (például vagyonközösségi rendszerekben ingatlan tulajdonjogának átruházása; bármelyik házassági vagyonjogi rendszerben a házastársi közös lakás tulajdonjogának átruházása), 1682-B. cikkét (például a házastársi közös lakás bérletének felmondása) vagy 1683. cikkének (2) bekezdését (örökségről vagy hagyományról történő lemondás), a másik házastárs vagy örököse kérheti e szerződés semmisségének megállapítását.

Ha az egyik házastárs a másik házastárs szükséges hozzájárulása nélkül nyilvántartásba nem vett ingóság tulajdonjogát ruhazza át, vagy olyan szerződést köt, amely megterheli az ilyen ingóságot, a fent említett semmisségre nem lehet jóhiszeműen eljáró harmadik személlyel szemben hivatkozni.

Ha az egyik házastárs jogellenesen ruhazza át a másik házastárs kizárólagos tulajdonát képező vagyon tulajdonjogát, vagy olyan szerződést köt, amely megterheli az ilyen vagyont, a szerződés semmis, és a vételárat vissza kell fizetni különösen a polgári törvénykönyvnek az eladó jogellenes eljárásának következményeit szabályozó 892–904. cikke alapján.

8 A házastársi közös vagyon megosztására – felosztására, szétosztására vagy megszüntetésére – vonatkozó tagállami eljárás rövid leírása.

Ha a vagyonmegosztásról megállapodás születik, azt a fenti 6. kérdésre adott válaszban említett eseteknek megfelelően az anyakönyvi hivatalok jóváhagyhatják, vagy közjegyző előtt aláírt közokiratba foglalható.

Ha a vagyonmegosztásról nem születik megállapodás, a 6. kérdésre adott válaszban foglaltak szerint leltározási eljárás indul a bíróságon vagy egy közjegyző előtt.

A bírósági leltározási eljárásra a polgári perrendtartás V. könyvének XVI. címében foglalt rendelkezések (a 1082–1130. cikk) az irányadók, amelyek megfelelően – a szükséges módosításokkal – alkalmazandók a közjegyző előtti leltározásra is (a 2019. szeptember 13-i 117/19. sz. törvény mellékletében közzétett leltározási eljárás jogi rendszerének 2. cikke).

A házassági vagyon megosztására vonatkozó leltározási eljárás a következő szakaszból áll: kezdeti szakasz; ellentmondás és a kötelezettségek ellenőrzése; az érdekelt felek előzetes meghallgatása; előzetes tárgyalásra utalás és az érdekelt felek találkozása (*conferência de interessados*); vagyonmegosztási terv és jóváhagyó ítélet; befejező szakasz.

9 Általában milyen eljárással történik az ingatlanok nyilvántartásba vétele, és ahhoz milyen dokumentumokat vagy információkat kell benyújtani?

Az ingatlan nyilvántartásba vételét kérő bármely személynek nyilvántartásba vétel iránti kérelmet kell benyújtania az ingatlan-nyilvántartási hivatalhoz, csatolva az igazoló dokumentumokat. Rendszerint a következő dokumentumokra van szükség: közjegyzői okirat, az ingatlan jogi leírása (*cademeta predial*);

az illeték és a helyi ingatlanadó megfizetésének igazolása; adott esetben a jelzálogjog törlésére vonatkozó dokumentum. Ha e dokumentumokat már nyilvántartásba vette az ingatlan-nyilvántartási hivatal, azokra csak hivatkozni kell.

Emellett ha a kérelmet a kérelmező képviselője nyújtja be, a képviselő meghatalmazását is csatolni kell a kérelemhez. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvénykönyv 39. cikke értelmében azonban az ügyvédeknek, közjegyzőknek és jogtanácsosoknak (*solicitadores*) nem kell meghatalmazást csatolniuk a nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez.

Az elektronikus tanúsítvánnyal rendelkező kérelmezők (a portugál állampolgári igazolvánnyal rendelkező polgárok, az érintett szakmai kamaráknál megfelelően nyilvántartásba vett ügyvédek, közjegyzők és jogtanácsosok) online is benyújthatják az ingatlan nyilvántartásba vétele iránti kérelmet, és csatolhatják a szükséges dokumentumokat. Az elektronikus tanúsítvánnyal nem rendelkező kérelmezők személyesen nyújthatják be a kérelmet az ingatlan-nyilvántartási hivatalnál, vagy postán is megküldhetik azt.

A nyilvántartásba vételi eljárással és annak költségeivel kapcsolatos információk az alábbi weboldalon találhatók:

<https://justica.gov.pt/Servicos/Pedir-registo-predial>

A portugál polgári törvénykönyv és a fent hivatkozott egyéb jogszabályok hatályos szövege az alábbi oldalon tekinthető meg portugál nyelven:

[Código Civil](#)

[Código do Registo Civil](#)

[Código do Registo Civil](#)

[Código do Registo Civil](#)

[Regime do Inventário Notarial](#)

Záró megjegyzés:

Ez a tájékoztató általános információkat tartalmaz, nem kimerítő jellegű, és nem kötelezi a kapcsolattartó pontot, a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózatot, a bíróságokat vagy bármely más felhasználót. Minden esetben meg kell tekinteni az alkalmazandó jogszabályok legfrissebb változatát. Ezek az információk nem helyettesítik a jogi szakemberektől igénybe vehető jogi tanácsadást.

Utolsó frissítés: 06/10/2023

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.